

פרשת פקודי

(דף ר"ט ע"א)

וְשָׂמָא דָּא פְּלִיל כָּל שְׂמָהָן ושם זה דלהלן הוא כולל כל השמות
אאלדהניי"ם סימן וסימנו הוא אאלדהניי"ם והרמ"ק גרס

אהיולדינ"ם ופירש שיש בו תשע אותיות כנגד תשע ספירות הכלולות בכתר א' היא החכמה
ה' היא הבינה י' חסד ו' תפארת ל' היא בנינה ומשתלשל לגבורה ד' מלכות י' יסוד נ' נצח
מ' הוד. **בְּאֵלֵין אֶתְוּן כְּלִילָן אַחֲרָנִין מִתְּחִבְרָן** באלו האותיות של
שם זה כלולים ומתחברים שמות אחרים בדילוג קצת אותיות [א]. **וְנִפְקֵי אֵלֵין,**

וְעֵילֵי אֵלֵין וכדי להוציא משם זה את כל השמות יש אותיות שיוצאות משם
ונכנסות אחרות במקומן. **לְבַתָּר כִּד אֶתְנַטִּי וְאֶתְפֹּשֵׁט בּוּצִינָא**

דְּקָרְדִּינֵיתָא לאחר מכן כאשר מתפשט הניצוץ הקשה שהוא קו המידה המתפשט
מהכתר ומוודד את כל השמות הקדושים, **מְצַטְרְפֵי אֶתְוּן בְּגִוְהַּ** מצטרפות
האותיות בתוך שם זה, **וְאֵעֵלֵי אֶתְוּן, וְנִפְקֵי אֶתְוּן** ונכנסות אותיות
ויוצאות אותיות, **בְּרִזָּא דְאֵלֵין תִּשַׁע אֶתְוּן** בסוד תשע אותיות של השם

שביסוד כאשר נוסף את האות ש' וכלולים
בו גם נצח והוד. וכן יש בו אותיות אדנ"י
שבמלכות. ומה שאמר נפקי אילין ועיילי
אילין הוא שהוספת האותיות החסרות הוא
בסוד חילוף האותיות היינו שמחליפים
אותיות משם זה באותיות אחרות שקרובים
להם בסודם כגון אות ה' הנוספת לשם הוי"ה

[א] כי אה"י רומז לשם אהי"ה שבכתר כאשר
נוסף בו ה' ויש בו אותיות י"ה שבחכמה ויש
בו אותיות הוי"ה בניקוד אלהים שבבינה
כאשר נוסף אות ה' ויש בו אותיות א"ל
שבחסד ויש בו אותיות אלהי"ם שבגבורה
וכן שם הוי"ה שבתפארת אלא שחסרה אות
ה' ויש בו אותיות א"ל ד"י והוא שם אל שדי

הלימוד היומי

לע"נ אליהו אברהם בן רחל ז"ל למשפ' ביטון.

הזה אאלדהניי"ם. וְאֵלֶיךָ אֶת־מִסְרֹךְ לְקַדְּשֵׁי עֲלִיּוֹנֶיךָ ואלו הסודות נמסרו לקדושים עליונים, (דף ר"ט ע"ב) לְמַתְּךָ בְּאֹרְחָא דְרְזָא דְאֶתְוֹן ללכת בדרך זו של סוד צרוף האותיות. לְצַרְפָּא יְחֻדָּא דְשְׁמָהּ דְאֶתְוֹן ולצרף יחוד השמות היוצאות מאותיות אלו, כְּמָה דְהָוָה יְדַע כְּהֵנָּה לְצַרְפָּא שְׁמָהּ, בְּאֶתְוֹן רְשִׁימָן כמו שהיה יודע הכהן בעבודת בית המקדש את שורש אותיות אלו ולצרף מהן שמות מאותיות רשומות אלו.

במרכבה שראה יחזקאל נאמר

וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת בְּנֵיפֵיהֶם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם. (יחזקאל א) כִּלְהוֹ יְדֵי אָדָם, הָא אֹקִימָנָא כל אותם ידי אדם כבר ביארנו סודם דְאֵינֹן (נ"א שְׁרָפִים) רוֹחִין וְחִיּוֹן וְאוֹפְנִים (כְּרוּבִים וְחִיּוֹת וְאוֹפְנִים) שאותם הרוחות וחיות ואפנים שהם פנימיות ההיכלות. כִּלְהוֹ בְּנִדְפִין כולם הם בעלי כנפים, וַיְדִין תַּחֲתֵי גְדַפְיָהּ ויש להם ידיים תחת כנפיהם, לְקַבְּלָא צְלוֹתֵין כדי לקבל בהם התפילות ולהעלות אותן, וְלְקַבְּלָא מְאִרֵי דְתִיּוֹבְתָא [ב]. וכן לקבל בהם את החרטות והוידוים

אור הרשב"י

מתחת כסא הכבוד לקבל בחסד וברחמים את השבים אליו באמת ומתפללים שיקבלם בתשובה ובשער רוח הקודש מובא על אחד שבנו נשתמד רח"ל ולימד אותו האר"י הקדוש שיכוין בברכת השיבנו אבינו לתורתך בתפילת העמידה ביחוד להחזירו

מחליפים אותה באות ה' שקרובה לה והוא בסיוע שם אדנ"י ונמצא שיצאה אות י' ונכנסה במקומה אות ה' וכן אות ש' שמוסיפים לשד"י מחליפים אותה באות ל' שקרובה לה בסודה (אור יקר).

[ב] כי מדתו של הקב"ה שחותר חתירה

הלימוד היומי

לע"נ אליהו אברהם בן רחל ז"ל למשפ' ביטון.

של הבעלי תשובה להביאם לפני ה' [ג].

אור הרשב"י

שלא נהג לומר תפילה זו בשאר הימים עכ"פ בין ראש השנה ליוה"כ צריך לאומרה עכ"ד. ובאמת שחובה על כל אחד ואחד ממנו להתפלל על כל אחינו הטועים שיוזכו לשוב בתשובה, וכבר אמרה ברוריה אשתו של רבי מאיר לרבי מאיר "יתמו חטאים מן הארץ" כתיב ולא "יתמו חוטאים". והוא חלק ממצות עשה של אהבת השי"ת להאהיב שמו על אחרים וכמו שכתב הרמב"ם בספר המצות [מ"ע ג] על מצות ואהבת את ה' אלהיך שכבר אמרו שמצוה זו כוללת גם כן שנדרוש ונקרא האנשים כולם לעבודתו יתעלה ולהאמין בו. וזה כי כשתאהב אדם תשים לבך עליו ותשבחתו ותבקש האנשים לאהוב אותו. וזה על צד המשל, כן כשתאהב את השי"ת באמת כמה שהגיעה לך מהשגת אמיתתו, הנה אתה בלא ספק תדרוש ותקרא הכופרים והסכלים לידיעת האמת אשר ידעת אותה. ולשון סיפרי (שם) ואהבת את י"י וכו', אהבהו על הבריות כאברהם אביך, שנאמר ואת הנפש אשר עשו בחרן. ר"ל כמו שאברהם בעבור שהיה אוהב השם כמו שהעיד הכתוב (ישעי' מא) אברהם אוהבי שהיה גם כן לגודל השגתו דרש האנשים אל האמונה מחוץ אהבתו כן אתה אוהב אותו עד שתדרוש האנשים אליו.

[ג] בנמרא פסחים (ק"ט). איתא אמר רב כהנא משום רבי ישמעאל ברבי יוסי אמר רבי שמעון בן לקיש משום רבי יהודה נשיאה

בתשובה וזה סדרו ע"פ לשון שער רוה"ק וסידור הרשב"ש: כבר ידעת כי ברכת השבנו אבינו לתורתך שבתפילת שמונה עשרה היא בבינה הנקראת תשובה, ולכן בהגיעך בברכה זו בתפילתך תאמר תפילה קודם החתימה יהי רצון מלפניך ה' או"א שתחתור חתירה מתחת כסא כבודך ותקבל בתשובה את פלוני בן פלוני כי ימינך פשוטה לקבל שבים ברוך אתה ה' הרוצה בתשובה. וכשתאמר מלת 'ימינך' תכוין אל ספירת החסד (דבינה) הנקרא ימין ותכוין בה שהיא שם הוי"ה בניקוד סגול כל ד' אותיותיה [יְהוָה] והנה החסד [דבינה] נקשר עם בינה [דבינה] שהיא הויה בניקוד צירה [יְהוָה] ולכן תכוין לקשר ולחבר החסד עם הבינה הנקראת ימין ותשובה [ע"י שילוב חסד דבינה ובינה דבינה כזה: יְהוָהוּוְהוָה] ותכוין שיפשוט יד ימינו הנקרא חסד כדי לקבלו בתשובה הנקראת בינה.

וכתב הגאון ר"ח פלאנז' זיע"א בספרו מועד לכל חי (פ"א אות יא) שמי שיש לו בן או אח או קרוב שחס וחלילה נטה מדרך טובה לדרך רעה או שיצא לתרבות רעה יתפלל את הנוסח הזה בתפילת שמונה עשרה בברכת השיבנו ואז מובטח לו שיהפוך ליבו לטובה וכדי שיועיל צריך להתפלל שלושים יום ערב ובוקר וצהריים [ובפרט בימי אלול שאז הוא עת רצון] ומכל שכן על עצמו שצריך להתפלל שיהפוך ליבו לטובה וסיים: ואף מי

הלימוד היומי

לע"נ אליהו אברהם בן רחל ז"ל למשפ' ביטון.

יְדֵי אָדָם פִּירוּשׁוּ אֶת־רֵיז וְרוֹכְתֵיז מִקּוֹם וּבֵית קִיבּוּל לְקַבֵּל אֶת בְּנֵי נִשְׂא בְּצִלּוֹתֶיהוֹן וּבְעוֹתֶיהוֹן לְקַבֵּל אֶת בְּנֵי הָאָדָם בַּתְּפִילוֹת וּבִקְשׁוֹת,

אור הרשב"י

נשמה של רשע כמה מלאכי חבלה באים אתו, הוא רוצה לחזור בתשובה כל המלאכים אומרים לו מי אתה, יש לך ריח רע, תלך מכאן, תסתלק, לא רוצים לקבל אותך פה אין אתה ראוי להתקבל לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, אבל הקב"ה רואה אותו שחוזר בתשובה, אומר: זו נשמה טובה יצר הרע פיתה אותו, שהרי גם כשהוא עושה עוונות הוא מתחרט, כמו שאמרו רבותינו "כי כשלת בעוונך" גם שאדם עושה עוון, בעוון של עצמו אדם נכשל, וכשהקב"ה רואה כאלו נשמות טובות מה התסד שהוא עושה להם, כיון שרואה שהמלאכים לא נותנים לו לעבור בשום אופן, אז הקב"ה חותר חתירה מתחת כסא כבודו, מנהרה מלמטה, ואז קורא לו איזו יד אחת וסוחבת את הנשמה הזאת של הרשע, בא לכאן, אתה רוצה לחזור בתשובה, אומר כן, אם כן בא, לוקח אותו הי"ת מתחת כסא הכבוד. וזה רק אדם שהוא נקרא בעל תשובה ממש שהוא עשה תשובה בכל לבו ובכל נפשו ובכל מאודו ויעיד עליו השי"ת שהוא חזר בתשובה שלמה. וא"כ מי יותר קרוב? הרי הצדיקים גמורים הם לא יכולים לעבור את מלאכי השרת, אבל זה הרשע הקב"ה חתר לו חתירה מתחת כסא הכבוד, מביא אותו עד אליו.

הגמרא בירושלמי מספרת על מנשה בנו של

מאי דכתיב "ידי אדם מתחת כנפיהם" ידו כתיב זה של הקב"ה שפרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מידת הדין ע"כ. ובוהר חדש יתרו (סה ב) מקשה למה האי 'מתחת כנפיהם' ומת'ן בשביל הצניעות לפי שבעלי התשובה צריכים להסתיר שלא ידעו בהם אחרים כמו שכתוב אשרי נשוי פשע כסוי הטאה. וביאר השם משמואל כי אף שלפי סדר העולם יש למדת הדין מקום לקטרג, אך ידו של הקב"ה פרוסה תחת כנפי החיות לא לפי סדר העולם, כי תשובה קדמה לעולם ולמעלה מסדר עולם, ובכה התשובה האדם מוגבה ונשפע עליו כח למעלה מן הסדר, ושמה אין מקום לקטרונו.

מקום שבעלי תשובה עומדים.

איתא בגמ' (ברכות לד, ב) "מקום שבעלי תשובה עומדין - צדיקים גמורים אינם עומדין", ומאמר זה קשה מאוד מסברא איך יתכן שצדיק גמור שמעולם לא חטא אינו יכול לעמוד היכן שהחוטא עומד אחר התשובה, וביארו בזה רבותינו שכידוע כסא הכבוד נמצא בעולם הבריאה ושם יושב הקב"ה על כסא רם ונשא, ומסביבו עומדים מלאכים שרפים אופנים לפי הסדר כולם עומדים ומהללים ומשבחים את הקב"ה, כולם מלאכי אש מלאכי רתת מלאכי זיע כולם מסובבים את כסא הכבוד, כשמינעה איזו